

[Arbejdsministeren]

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Det er udgangspunktet i dansk ret, at der er aftalefrihed mellem aftaleparterne. Dette gælder også for kollektive aftaler på arbejdsmarkedet.

Aftalefriheden kan bl.a. være begrænset af lovmæssigt fastsatte bestemmelser eller af andre aftaler. I denne forbindelse vil jeg fremhæve funktionærlovens § 15, der giver funktionæren ret til at påtage sig hverv uden for tjenesten, når hvervet kan røgtes uden ulempe for virksomheden. Denne bestemmelse kan ved aftale udstrækkes til at gælde for personer, der ikke efter loven har funktionærstatus.

Endvidere er aftalefriheden begrænset af aftalelovens regler. Jeg tænker især på general-klausulen i § 36, hvorefter en aftale kan tilsidesættes helt eller delvis, hvis det vil være i strid med redelig handle måde at gøre den gældende. Det er imidlertid domstolene, der afgør spørgsmålet herom.

Jeg vil gerne understrege, at det er regeringens politik i videst muligt omfang at overlade reguleringen af forholdene på arbejdsmarkedet til arbejdsmarkedets parter. Der er her tale om en aftale indgået mellem 2 parter, og indholdet af denne aftale kan jeg ikke tage stilling til, idet jeg bl.a. ikke har kendskab til de forudsætninger, der ligger til grund for aftalen.

Fortolkning af overenskomstbestemmelsen skal foretages i det fagretlige system.

Jeg vil dog fremhæve, at den i overenskomsten forekommende passus – »der kan således ikke betales supplerende understøttelse« – ikke kan tillægges selvstændig betydning ved vurderingen af dagpengereet.

Ved vurderingen af et medlems ret til dagpenge, herunder ret til supplerende dagpenge, skal alene arbejdsløshedsforsikringens regelsæt lægges til grund.

I Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens bekendtgørelse om supplerende dagpenge, nr. 461 af 27. juni 1989, er det i § 2, stk. 1, fastsat, at et fuldtidsforsikret medlem kan få supplerende dagpenge i en uge efter forholdet mellem medlemmets arbejdstid i ugen og fuld sædvanlig arbejdstid.

For så vidt en beskæftigelse på overenskomstmæssigt fastlagt weekendophold ifølge overenskomst svarer til en normal arbejdsuge på fuld sædvanlig arbejdstid, vil der som følge af § 2 i ovennævnte bekendtgørelse ikke kunne udbetales supplerende dagpenge.

Spm. nr. S 134

Til forsvarsministeren (5/11 91) af:

Ingrid Rasmussen (S):

»Vil ministeren be- eller afkræfte, at fastansættelse af vikarer inden for Hjemmeværnsregion VIII er umulig før den 27. november 1991, hvor implementeringsperioden af regionerne V og VIII træder i kraft?«

Svar (13/11 91):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Spørgsmålet om en sammenlægning af hjemmeværnsregionerne V og VIII overvejes for øjeblikket af partierne bag forsvarsforliget.

En sammenlægning af de to hjemmeværnsregioner – som foreslået af Styringsgruppen vedrørende undersøgelse af hjemmeværnet – vil indebære en reduktion på et antal årsværk, bl.a. på kontor-, depot- og kasernepersonel. Indtil sagen er afklaret, har Hjemmeværnskommandoen derfor pålagt Hjemmeværnsregion VIII at genbesætte ledige stillinger med vikarer.

Ved en beslutning om regionssammenlægning vil eventuelt ledige stillinger blive besat i overensstemmelse med normal praksis.

Spm. nr. S 136

Til sundhedsministeren (5/11 91) af:

Martin Glerup (S):

»Vil ministeren oplyse antallet af vagtlæger i B-vagt (kl. 22.00-8.00) i kommunerne Fjerritslev, Brovst, Løgstør, Nibe, Farsø, Års, Skørping, Hadsund, Arden, Nørager, Hobro og Støvring og antallet af vagtlægebesøg i B-vagt fordelt på de nævnte kommuner for 1990, herunder angivelse af laveste og højeste antal vagtlægebesøg på en enkelt nat i løbet af 1990?«

Begrundelse

Der lægges op til omfattende forandringer af vagtlægeordningen landet over som følge af regeringens planer om at nedskære udgiften til vagtlægeordningen med 80 mio. kr. i 1992.

De i spørgsmålet ønskede oplysninger er nødvendige for at vurdere den eksisterende ordning i forhold til forslaget om den skræbete model for områder uden for større bymæssige bebyggelser.